

Szeszák Gyula

Hét törzs meg a két törzs

– Gének vetélkedése –

5. (befejező) rész

A cikk második részéhez ismeretlen beíró a következő megjegyzést fűzte. "Remek az írás, mint mindig, csak a megoldásról nem ír soha senki!"

Akkor még azt válaszolhattam: még hátra van a III. és a IV rész... Közben elkészült a harmadik rész, én pedig beharangoztam, hogy a negyedik - befejező - rész következik. A "megoldásnak" tehát ebben kell(ene) lennie. Most tehát komoly bajban vagyok...

Nos, ha valaki arra számít, hogy egy képletet, kulcsszót, varázsigét, vagy a bölcsék kövének feltalálási helyét olvashatja a befejező részben, csalódnia fog. Akár hozzá se kezdjen az olvasáshoz.

Nagyon megtetszett nekem egy Napoleontól származó aforizma, amely a politika lényegét a következőképp határozza meg: az ember gondol valamit, **bele-vág** - aztán majd meglátja... Talán nem véletlen, hogy ez Hitlernek is annyira meggett, hogy többször fellelegette. Ide tartozik továbbá amit Hitler Goethéről mondott. "Tulajdonképp nem szeretem Goethét, de egy mondatáért hajlandó vagyok neki sokmindent megbocsátani, ez így szól: Kezdetben volt a tett!" [A mondat Goethe, ill. a Faust alapeszméje.]

Nos az ember - a való világba vetve - eszmél, szenved, ezen elgondolkodik, felháborodik, majd **cselekszik**, hogy sorsán jobbíthasson. Tudja, hogy mire végzi? Nem tudja! Az egyén túl kicsi és gyarló, a világ meg túl nagy és túl bonyolult ehhez. A világtörténelem minden egyénről, eszméről és mozgalmáról kimutatta, vagy képes kimutatni, hogy a célok és az eredmények legfeljebb ha ritka kivételképp estek egybe. És mégis **lázad**. Azért mert ostoba? Nem! Azért mert ember. Ennek az embernek az archetipusát is megalkotta a görög mitológia **Prometheus** alakjában.

"Prometheus szíve megesik az állati sorban tengődő, négykézlábjáró, vakogó, nyomorult emberen, akitől az Olympos mindenható urai megtagadták az égi lángot: a lélek szabadságát és világosságát.

Fellázad az elbizakodott, gögös istenek ellen, elrabolja tőlük a mennyei tűz egy szikráját, lehozza a világosságot a földre s ezzel megváltja az emberiséget zsarnokainak rabságától. A tűz világot a babona, a vakhit, a tudatlanság sötétjében, felderíti a haladás, a fejlődés útját és szétsugározza a szabadság fényét. Igaza tudatában Prometheus büszkén száll szembe a haragos Zeusszal, aki

félve a felszabadított emberek hatalmától, kegyetlen büntetést szab a tűzrablóra. Hiába könyörög kegyelemért a titán anyja és kedvese: Zeus hajthatatlan marad. Hephaistoszal odaláncol tatja Prometheuszt a kopár sziklabérchez s csak úgy hajlandó neki megbocsátani, ha «bűnét» belátja, megbánja és jóváteszti. Prometheus azonban elutasítja magától az ilyen áron kínált kegyelmet. Ő jót tett, nem vétkezett."

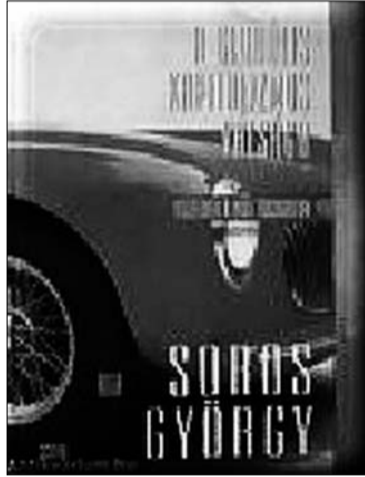
Elvont ez az allegória? Ma nincsenek Zeuszok, marcangoló döggkeselyűk és lázadó promet heusok? Nem hozok fel példákat, sziveskedjék mindenki megéröltetni kissé a fantáziáját. Biztos eszébejut valami...

Én pedig a talajszinten folytatom. A jelképes döggkeselyű a valóságos judeo-kapitalizmus az egész emberiség húsát marcangolja. És akadnak manapság prometheuszok? Hogyne. Ezerszámra. Ők nem tüzet lopnak, hanem felrobbantják önmagukat; egyelőre mások helyett is, a négykézlábjáró, vakogó nyomorultak helyett is. Igenám, de a "vakogás" mára mintha hango-

sabb, fenyegetőbb lenne a vén romlott, puha, gyáva, megalkuvó Európában is. Gondoljunk csak a görög görökre!

Nos, itt és most, öntsünk tiszta vizet a pohárba! Van e kiút és ha van, merre van? Az út a judeokapitalizmus dögtete mien keresztül vezet. Milyen irányba? A nemzeti szocializmus irányába! Fantazmagória lenne ez? Nem fantazmagória!

Bizonyítható, hogy a világ nem abba az irányba halad, amelyet a cion bölcsői jósolgatnak. Az egyik ilyen bölcs telenül hazánk megaspékuláns "fia" Soros György. Sok könyvet követett el. Ezekben előszeretettel jósolgat. Egyik ilyen álmokönyve "A globális kapitalizmus válsága", amely 1998-ban íródott [magyarul 1999-ben jelent meg]. Nem is oly régen volt, ugye?

Oroszországról ezt írja, "Pénzügyi rendszere épp most olvad szét. Rémületes látvány, amelynek beláthatatlan emberi és politikai következményei lesznek... Egyes országok kiszállnak a globális kapitalista rendszerből ... vagy egyszerűen **elhullnak az úton, mint Oroszország.**"

Hát ez - ugye - nem jött össze. De Soros feje sohasem fájt Oroszországért. Csak ríogatni akart vele. Néhány sorral lejjebb ugyanis azt írja, hogy a fundamentális - globális kapitalizmusnak nincs jövője. Viszont azt állítja, hogy "egy globális gazdaságban globális politikai intézményekre is szükség van, amelyek (még) hiányoznak, főként a szabályok betartását **kikényszerítő intézmények** (!!!). A piaci erőket nem lehet magukra hagyni, mert ennek káros lesz az eredménye, amely végülis a globális kapitalista rendszer bukását eredményezi."

Nos mára napirendre került a "globális kikényszerítő intézmények" felállítása, azaz a nyílt kapitalista diktatura létrehozása.

Aligha téved nagyot aki arra kezd gyanakodni, hogy Európában ennek a globális programnak a kísérleti terépe Magyarország, melynek gauleitere Orbán Viktor, vice gauleitere pedig Pintér Sándor. A **közmunkatörvény** az első ablak amelyen keresztül az Orbán rezsim szörnyopofájára fény vetül.

E pokoli program része a "renitens" Oroszország bekerítése és térdkényszerítése is. Csak a hülye nem veszi észre, hogy ennek

érdekében mennyit ugrált eddig is a törpe. Cikkeim a tanúk, hogy jókorán felfigyeltem erre. Csak kettőt említenék, az egyik a "**Törpe a medvebarlangban**" a másik "**Orbán bevásárol**" [Ez utóbbi a MOL újraállamosításáról szól. Mellesleg tartalmazza Orbán olajügyeskedéseiről írott további kommentárjaimat is]. Ez utóbbi história napjainkban is zajlik. Most kezdenek hullani a fejek. Előbb Galambos Lajos, Most Szilvássy György került hurokra. Hogy mi a gyanú ellenük? A sajtó máris tudja "Az **Index** hírforrásai szerint ilyen súlyú gyanúsítással a Mol-részvénypakett orosz kézre juttatása miatt élhetett az ügyészség." Hát persze! Hazaárulás történt. Csak az a kérdés, ki követte el? Esetleg az, aki ötszáz milliárd forintot fordított a visszavásárlásra, miközben tombol a szegénység Magyarországon, vagy az aki esetleg ügyeskedett annak érdekében, hogy az amúgy már elprivatizált vagyonnak egy része külföldi (!) gazdát cseréljen?

Az is hülye, aki nem lát fenyegető szimbólumot abban, hogy a Szabadság téren az elesett orosz katonák emlékművével szemben állítják fel egy ripacs színész szobrát, aki - a gonosz birodalom élnokeként - a gonosz birodalomának nevezte a Szovjetuniót és epizód szerepet vállalt annak megsemmisítésében, hogy

megvalósulhasson a judeo-kapitalista álmok: az egypólusú világ. Csakhogy a világ nem lett egypólusú. Ma jobban reng a politikai értelemben vett földkéreg, mint bármikor. A mélyben országokat, sőt kontinenseket formáló roppant erők feszülnek. Forr a gyűlölet-óceán. Már nem a talmudi gyűlölet a legintenzívebb gyűlölet.

Ez a játszma tehát nem lefutott és nem is veszélytelen.

És most kanyarodjunk vissza az orbáni kopasztást reszketve tűrő nyomorult kis hazánkhoz.

Meddig tarthat ez a reszketés? Meddig lehet megjátszani, hogy Orbán pulija Pintér engedelmessé nyájba tudja összetelni a minap még oly nagypofájú rendvédelmikeket? Hiheti valaki, hogy a fülkeforradalom után már csak bohócforradalom következhet? Aki ezt hiszi, nem ismeri a magyar faj **géntulajdonosságait!** Nem számol azzal sem, hogy az Amerikában koncentrált zsidó tőke nem lesz képes a világot igájába hajtani, pláne ha maga Amerika széthullik, amire jó esélye van.

Nem különb a helyzet Európában sem. A rothadt vén Európát egybetartó kötöző zsinag - az EU - is fozladozik. [Talán csúnyán beszélek Európáról. **Németh László** szebben fejezte ki magát a negyvenes években. "Európának nincs olyan politikai iránya, amely mellé a kor értékeiért és lehetőségeiért szorongó ember odaállhatna." Ha így jobb, maradjunk ennél a formulánál...] Ami Európát illeti, csupán felvillantom az "iszlamizálódás" perspektíváit. Mennyire kecsgető ez e feltartóztathatatlanság folyamat az európai zsidóság számára?

A magyarság addig terelgethető, amíg a nyomorult életfeltétel képes felülkerekedni az egészséges önvédelmi ösztönön. Ez a gyalázatos lelkiállapot azonban az ellenkező végletbe csaphat. A magyar faj, amely Szent István jóvoltából Dózsa népévé vált, az utóbbi ezer évben számtalanszor bizonyította hogy nem csupa Tiborcokból áll.

Már csak egy allegória következik.

Amikor a bolsevik ármádia lerohanta Magyarországot és ezrével gyilkolta le, becstelentette meg, hurcolta el a magyar faj egyedeit; két faj: a zsidó és a cigány felszabadulását ünnepelte. Ez rendben is volna, de az előbbi faj rákényszerítet te a többségi népfajra, hogy évtizedekig felszabadítóként nyalja a hódító talpát. A hódító azonban nem volt hálás a zsidó satrapáknak. Amikor már nem ment tovább, a zsidó Berija a következőképp világosította fel a zsidó Rákosit. "A magyaroknak voltak Habsburg császáraik, tatár kánjaik, lengyel uralkodójuk, török szultánjaik, de még sohasem volt zsidó királyuk. Ön ez akar lenni, de mi ezt nem fogjuk önnek megengedni!" Ez a monológ előbb - utóbb meg fog jelenni a zsidók egyetemes történetében, de csak annak igazolására lesz alkalmas, hogy van egy túlfeszítési pont, amit a zsidók sohasem vesznek idejében észre.

Ami minket illet, nyilvánvaló, hogy a két törzs, meg a hét törzs létérdekei ellentétesek. Ha a történelem, történetesen olyan fordulatot hoz, amelyet a hét törzs felszabadulásként él meg, minek fogja ezt nevezni és hogyan fogja át, ill. túl élni a két törzs, no meg a csahosok?

Nos ez titok. A jövő fátyla rejti. Egyet viszont már egészen biztosan tudunk, az emberiség története nem ért véget a kapitalizmus világméretű (látzat)győzelmével [Fukuyama]. A népek, a fajok, tovább írják a történelem lapjait és nem téntával.

Forrás: szeszak.hu